

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Canonicorum Regularium Ordinis S. Augustini Origines ac
Progressus, Per Italiam, Hispaniam, Galliam, Germaniam,
Belgium, aliasque orbis Christiani provincias**

Le Mire, Aubert

Coloniae Agrippinae, 1614

Capvt XV. Congregatio Canonicorum Scopetinorum aliàs S. Saluatoris
Bononiensis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11321

sis, Cardinalis Boloniensis, Fundatoris huius Congregationis. Qui obiit anno à natiuitate Domini 1445. die 19. Ianuarij. Orate pro eo semper. 1445.

Cæterum non pauci Congregationem hanc collocant inter eas, quæ sub S. Augustini regula militant. Ex Onufrio certè & Moriso constat eos olim fuisse Canonicos sæculares, nec eos solennem emittere solitos professionem ante annum Christi M. D. LXX. quo 1570. eam Pius V. Papa ipsis præscripsit.

CAPVT XV.

CONGREGATIO CANONICORVM

Scopetinorum, aliàs S. Saluatoris Bononiensis.

ANNO 1408. Congregatio Canonicorū 1480. regularium S. Saluatoris Bononiensis, aliàs Scopetinorum, per *Stephanum Senensem* ordinis Eremitarum S. Augustini à Gregorio XII. Pontif. instituitur. Sic Onuphrius in Chronico, de huius Congregationis initijs ac progressu, deque vniuerso ordine ac statu canonico. Ioannes Baptista Signius, Bononiensis Canonicus regularis S. Saluatoris libros tres conscripsit, Bononiæ anno 1601. editos. Vitam religiosam agebat Stephanus iste cum sodalibus aliquot, haud longè à Senis in silua Illicitana: Sanctitatis eius famâ comotus Gregorius XII. Pont. ipsum Lucam (qua in vrbe

tum fortè versabatur) ad se euocauit, & monasterium Illicitanum S. Saluatori sacrum, quod hætenùs fuerat ordinis Eremitarum S. Augustini, in Prioratum Canonicorū regularium erexit. Itaque cum sodalibus suis velut manu missus, atque ab omni aliorum, præsertim Eremitarum, iurisdictione liberatus, nouam vestem & noua decreta suscepit. Cæterum Franciscus Gislerius, monasterij S. Mariæ de Rheno apud Bononiam, & monasterij S. Saluatoris, in vrbe Bononiensi (quæ Canonicorū erant regularium cœnobia perpetuum vnita) Prior, anno 1419. huic pijsimæ familiæ se suosq; adfociauit; Martino V. Papa adprobante, hodie Prior S. Saluatoris Bononiensis est vniuersæ Congregationis caput. Anno 1430. parochialis, vt loquuntur Ecclesia S. Donati in Scopeto, apud Florentiam, ipsis accessit, atque in Prioratum est erecta. Plura apud Signium, qui voluerit, legat.

Haud abs re fuerit pauca quædam ex eodem Signio, subnectere de originibus ac progressibus dictorum monasteriorum Rhemani, & S. Saluatoris Bononiensis.

MONASTERIUM S. MARIAE DE
Rheno apud Bononiam, Italia
urbem.

ANNO 1136. Innocentius II. cùm esset
Pisus, ordinem Canonicorū regularium Sancti Au-

Et Augustini, in antiquissima Canonica Sanctæ Mariæ de Rheno apud Bononiam reformavit, atque firmavit. Eo namque tempore Canonici Rhenani (hortatu dicti Pontificis, qui fuerat eiusdem ordinis Canonicus) Regulam à S. Petro Damiani tribus libris conscriptam, & à Paschali II. Papa confirmatam susceperunt. Dicebantur autem Rhenani, à monasterio S. Mariæ de Rheno, quod intra tertium lapidem ab vrbe Bononia situm, inter famosissimas olim Italiæ Canonicas numerabatur.

Ex hoc monasterio Rhenano quatuor Pontifices Maximi prodierunt, nimirum Honorius II. Innocentius II. Lucius II. & Innocentius III. eo nomine Papa: Cardinales item, Archiepiscopi, & Episcopi quàm pluri: quos longa serie recenset Ioannes Bapt. Signius lib. I. de ordine ac statu Canonico. Apud eundem exstat catalogus Priorum, dicti monasterij Rhenani.

MONASTERIUM S. SALVATORIS
in vrbe Bononiensi.

CANONICI regulares S. Mariæ de Rheno, de quibus iam diximus, domum siue hospitium in vrbe Bononiensi habebant, quò diuertere solebant, cum ex agro in urbem negotiorum causa veniebant. In hac domo siue hospitio, anno 1136. post reformationem & 1136.

E s

S. Pe-

S. Petri Damiani regulam à Canonicis Rhenanis susceptā, Olinarius eiusdem monasterij olim Canonicus, & tūc sub Innocentio II. Cardinalis, monasteriū ac templū, in honorē Saluatoris Iesv Christi, à fundamentis excitauit: ac præsertim in memoriam miraculi, qđ in Beryto Syriæ vrbe contigit, cū ex Christi icone, seu imagine à Iudæis transfixa sanguis & aqua profluxit, quibus perfusi cæci, paralitici, alijq; infirmi mox sanitatem sunt consecuti. Refert hoc miraculum S. Athanasius in secunda Synodo Nicēna, Actio. 4. Sanguis istius miraculosi ampullam, Pisis ab Innocentio II. Papa dono acceptam, Olinarius Cardinalis Bononiam transtulit, & in nouo templo S. Saluatoris à se ædificato collocauit.

IACOBI VITRIACI CARDINALIS
*& Episcopi Aconensis testimonium de Canonicis
 Regularibus, iuxta Bononiam.*

EST alia Regularium Canonicorum Deo grata, & hominibus gratiosa Congregatio extra ciuitatem *Bononiæ*, non longè ab ea, in castris æterni Regis militantium, & eidem sub vnus maioris obedientia, in feruore spiritus, & mentis excessu, tam deuotè quàm humiliter feruentiū. Hi siquidē adeò expediti post Dominum currunt, & nudi nudū sequuntur, quòd oēm exteriorum curā & temporalium possessionem à se penitūs reiecerunt, omnia transi-

transitoria tanquā stercorea reputātes vt Christum lucrificiāt. Sapienter enim pensantes & prudenter attendentes, quod sufficit diei malitia sua, in tantum de crastino non cogitant, quòd eleemosynas aliquas à fidelibus non recipiunt, nisi quantum sobriæ vitæ suæ ad arctam necessitatem possit sufficere. Tribus in hebdomada diebus carnes, si eis apponantur, non recusant, in refectorio manducantes, & in dormitorio quiescētes, & horas canonicas secundū B. Augustini regulā pariter in Ecclesia, in voce exultationis & cōfessionis, Domino concinentes, immolantes Deo sacrificium laudis, & reddentes altissimo vota sua. Ipsi autem ex numero scholarium, Bononiæ causa studij commorantium, in vnum, Domino inspirante, congregati, diuinarum Scripturarum lectiones, vno eorū docente, singulis diebus audiunt: quæ autem diligenter audierint, Summi Pontificis auctoritate, & ex S. Romanæ Ecclesiæ institutione, Christi fidelibus, diebus festis, magna prædicationis & doctrinæ gratia proponunt. Prædicatorum ordinem Canonicorum ordini cōiungentes. Hæc igitur dulcis mixtura bonorum, multos ad imitandū allicit, prouocat, & accendit, & dieb⁹ singulis Sancta & honesta Christi scholarium congregatio & numero ampliatur, & charitate dilatatur. Attendentes enim sapienter fortes athletæ IESV CHRISTI, quòd

quòd nullum sacrificium magis placitum sit Deo, quàm zelus & salus animarum, & quod anima quæ impingat, impinguabitur, fumentes in vasis de optimis terræ fructibus, & ferentes viro munera, aquas suas in plateis diuidunt, & fontes eorum deriuantur foras in agro Domini, fructum centesimum recepturi, vnanimiter laborantes, vt animas peccatorum de faucibus Leuiathan extrahentes, postquam ad scientiam erudierint multos, fulgeant tanquam stellæ in perpetuas æternitates. *Hactenus Vitriacus.*

CAPVT XVI.

ABBATIA S. GENOVEFÆ, OLIM
*extra, nunc intra muros vrbis
Parisiensis.*

SANCTA Genouefa virgo Parisiensis floruit temporibus Valentiniani III. Imp. & Clodouei I. Francorum Regis, obiitque Lutetiæ anno Christi 514.

Cæterum templum ac cœnobium istud, anno 500. fundauit idem *Clodoueus*, petente *Clotilde* eius coniuge, & *s. Genouefa*: Estque dedicatum à S. Remigio Archiepiscopo Remensi, in honoré Dei & SS. Apostolorum Petri & Pauli. Fuit olim Clericorum seu Canonicorum Sæcularium, quibus amotis, substituti sunt Canonici regulares ab Eugenio III. Pontifice Maximo.

Retro